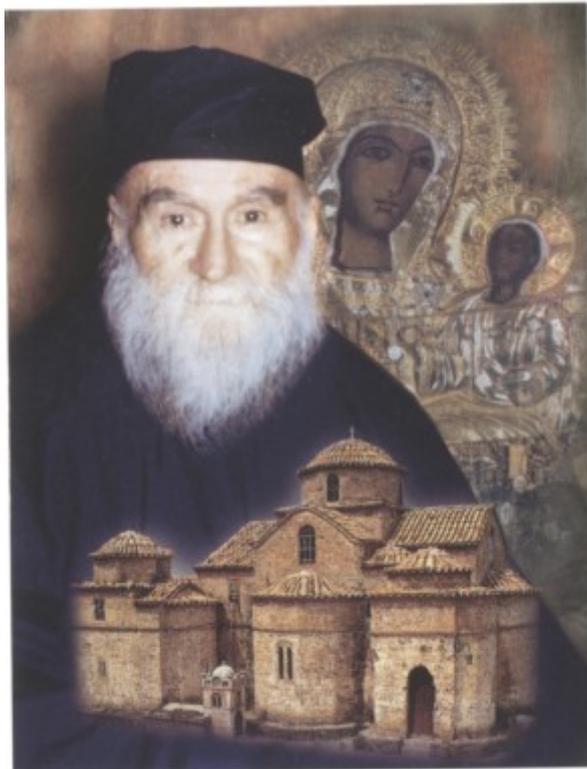
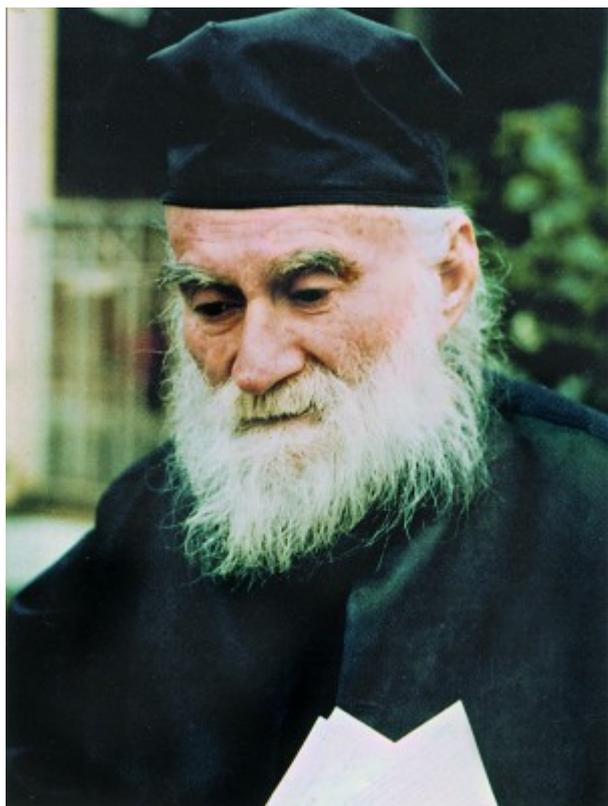

22 Ιανουαρίου 2026

Σημείο Θεού· Γέρων Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης (μέρος 1ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Σημείο διαφωνιών και αντικρούσεων αποτέλεσε ο Γέροντας Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης († 22 Ιανουαρίου 1991), του οποίου το σκήνωμα βρέθηκε άφθαρτο κατά την ανακομιδή του λειψάνου του, δεκαπέντε χρόνια μετά την κοίμησή του. Ο καθηγούμενος της Ι. Μ. Αγάθωνος, ο οποίος γνώριζε από τα μαθητικά του χρόνια τον Γέροντα Βησσαρίωνα καταθέτει την μαρτυρία του για την προσωπικότητα του Γέροντα.

Τον π. Βησσαρίωνα γνώριζα από τα μαθητικά μου χρόνια και από τότε ήταν ο πνευματικός μου. Αργότερα τον έζησα στην διάρκεια είκοσι ολόκληρων χρόνων πνευματικής σπουδής στην Μονή Αγάθωνος. Στα χέρια του πλαστουργήθηκε η μοναχική μου συνείδηση. Βρισκόμουν παράλληλα και στα χέρια του γέροντα Γερμανού Δημάκου, προηγούμενου της Μονής Αγάθωνος, την οποία ως ηγούμενος διακόνησε πενήντα ένα χρόνια - μία άλλη σπουδαία πνευματική και μοναστική προσωπικότητα της Εκκλησίας μας. Κι ακόμα μνημονεύω έναν απλό παππούλη, τον γερο-Ιερεμία, πού κι εκείνος με βοήθησε πνευματικά και μου πρόσφερε πολλά με την μελιχία και πρόσχαρη στοργή του. Σε αυτούς τους τρεις Γέροντες οφείλω την εις Χριστόν παιδαγωγία μου στα νάματα του αυθεντικού ορθοδόξου μοναχισμού. Μιλώντας, λοιπόν, για τον π. Βησσαρίωνα, μετά λόγου γνώσεως και σεβασμού μιλώ.

Τα πρώτα του γράμματα ο π. Βησσαρίων τα έμαθε στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το Πεταλίδι Μεσσηνίας. Ανώτερες σπουδές του ήταν το Σχολαρχείο· βλέπετε, την εποχή εκείνη ήταν δύσκολα τα πράγματα. Όμως δεν περιορίστηκε μόνον στις γνώσεις του Σχολαρχείου. Η συνεχής μελέτη των ιερών βιβλίων, των κειμένων της Εκκλησίας μας, των βιβλίων του αναλογίου, είχαν κάνει τον π. Βησσαρίωνα άνθρωπο ευρύτατα και βαθύτατα μορφωμένο θεολογικά.

Στην Καρδίτσα αφοσιώθηκε στο έργο της διακονίας του Κυρίου μας· έτρεχε στις ανάγκες του κόσμου· εκεί ασκήθηκε στο έργο της φιλανθρωπίας, το αγάπησε, το έκανε αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής του και μέσα σ' αυτό το έργο ανάλωσε όλη τη ζωή του, σε σημείο πού ευρισκόμενος στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», λίγο πριν πεθάνει, να ρωτάει απ' το κρεβάτι του πόνου με ακαταπόνητη έγνοια για τα παιδιά, για τους φτωχούς, για τα πράγματα της κοινωνίας και της Εκκλησίας.

Ανέλαβε πολλές, διάφορες και δύσκολες αποστολές· έπαιξε σημαντικό ρόλο στην γερμανική Κατοχή· ενώ αναφέρεται ότι βοήθησε πολλούς πατριώτες κι έσωσε με προσωπικές παρεμβάσεις του παιδιά πού είχαν συλλάβει οι Γερμανοί.

Μετά την Απελευθέρωση και τον Εμφύλιο, ο π. Βησσαρίων έφυγε από την Καρδίτσα. Ήδη αρχιμανδρίτης με πολύχρονη ασκητική βιοτή και πλούσιο πνευματικό και κοινωνικό έργο, ήρθε στη Μονή Αγάθωνος μετά το 1955, επηρεασμένος από τον επίσης πελοποννήσιο π. Γερμανό, πού καταγόταν από το Αγριδάκι Γορτυνίας. Φαίνεται πώς ήταν από τον Θεό ευλογημένη η Μονή Αγάθωνος να τον δεχτεί στην αγκαλιά της· όσο ζούσε ο γέροντας Γερμανός, καυχιόταν πώς στις τάξεις του μοναστηριού του προσμετρούσε τον π. Βησσαρίωνα, αυτόν τον ασκητικό και πνευματικό άνθρωπο. Σήμερα, έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, φαίνεται η μεγάλη τιμή και καταξίωση πού επιφύλαξε ο

δωρεοδότης Κύριός μας και ακριβοδίκαιος Πατέρας μας στο άξιο τέκνο του, να το συμπεριλάβει και να το κατατάξει στη χορεία των Αγίων του· γεγονός το οποίο εμείς πού τον αγαπούσαμε και τον σεβόμασταν, πιστεύαμε ότι θα συμβεί...

Πηγή: Αρχιμ. Δαμασκηνού Ζαχαράκη, Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Αγάθωνος